

Gábor Pálné Családjával

Ez én vagyok a családommal. A hátsó sorban balról jobbra az első Judit lányom férje, Szécsi Laci, utána Judit, én, a férjem, Gábor Pál, a Mari lányom, mellette jobbra pedig a férje, Bence Gábor. Előülnek a gyerekek. Balra Szécsi Kati és Gábor, mellettük pedig Bence Judit és Gabi. A kép 1985-ben készült Budapesten.

Pali 1922-ben született Budapesten, de Győrött éltek. Árva gyerek volt, meghalt az édesapja. Budapesten az Orion-gyárban volt munkás, és tüdővészben meghalt. Ott maradt az édesanyja két gyerekkel, a férjemmel meg a kislánnyal, és akkor leköltöztek Győrbe. Ott az édesanyja "háztartási alkalmazott" volt, mert az egész család dolgozott, és ő maradt otthon, mosott, főzött, takarított, minden a családra, hogy élhessen ott a két gyerekkel. A férjem leérettségizett Győrben úgy, hogy egy gazdag zsidó fizette, a Deutschék, akiknek volt egy nagy drogériájuk, a Hattyúüzlet. Nem tudott tovább tanulni, mert zsidó volt. A Deutschék taníttatták volna, de már nem a pénzen múlt. Mivel ő családfenntartó volt, leszerelték a munkaszolgálatról, és elhelyezkedett a Lövi-féle üvegcsiszoldában mint üvegező és tükörfoncsorozó. Őt csak akkor vitték el, amikor a gettó lett, akkor elvitték Úrkútra [Veszprém vm.], és ott egy mangánbányában dolgozott. Nem volt az országon túl, ő végig ott volt Úrkúton. Aztán 1952-ben vagy 1953-ban jelentkezett a Közgazdaságtudományi Egyetemre. Fölvették, 1954-ben Pestre jött dolgozni, ide nevezték ki az ÜVÉRT-hez vezérigazgatónak. Közbejött az 1956, és 1957/58-ban folytatta csak az egyetemet, és úgy doktorált le, hogy pár évet kihagyott.

A lányaim mindenről tudtak, de nem lettek zsidónak nevelve. De mindent elmondtunk nekik, hogy miért történt, főleg a férjem mesélt. Egyrészt féltünk, meg aztán más dolgok voltak nekünk fontosak az életben. Végül aztán zsidó családjuk lett. Az összes unokám járt már Izraelban. A Szécsiek nem zsidó származásúak, de többet tudnak a zsidó hagyományokról, mint a legtöbb zsidó.